

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**

proti
žalovanému **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 8. 2022, č. j. MSK 31199/2022

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 10. 10. 2022 domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dál také jen „MUFO“ nebo „stavební úřad“) ze dne 4. 1. 2022, sp. zn. MUFO_S 2693/2021, zn. MUFO 41281/2021. Uvedeným rozhodnutím stavební úřad v opakovaném stavebním řízení povolil stavbu „vodovodní přípojka, odběrné elektrické zařízení a dešťová kanalizace“ na pozemcích parc. č. XA a XB v

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

k. ú. X. Opakované stavební řízení bylo vedeno v návaznosti na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2020, č. j. 22 A 6/2020-30, kterým byl zrušen územní souhlas zn. MUFO 28602/2019, sp. zn. MUFO_S 4272/2019 ze dne 30. 9. 2019 vydaný stavebním úřadem pro záměr „vodovodní přípojka, odběrné elektrické zařízení a dešťová kanalizace“ na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X. Podle žalobkyně z citovaného rozsudku vyplývá povinnost stavebního úřadu ve smyslu § 96 odst. 5 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“) rozhodnout usnesením o provedení územního řízení, v rámci kterého by bylo možné za plného respektování práv žalobkyně věcně vypořádat její námitky.

2. Žalobkyně uvedla, že rozhodnutí žalovaného obdržela ve formě „výstupu automatizované konverze s „doložkou automatizované konverze do dokumentu v listinné podobě“, kterou vystavila Česká pošta, s. p., dne 1. 8. 2022. Žalobkyně se domnívá, že není garantována nezměnitelnost napadeného rozhodnutí, ani jeho původ od žalovaného, jelikož rozhodnutí neobsahuje všechny náležitosti dle § 69 odst. 1, resp. § 69 odst. 3 správního řádu, konkrétně neobsahuje podpis, resp. elektronický podpis odpovědné osoby za Českou poštu, s. p., resp. za žalovaného, ani otisk úředního razítka, resp. uvedením slov „otisk úředního razítka“ České pošty, s. p. ani žalovaného.
3. Žalobkyně zdůraznila, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že opakované řízení vedl stavební úřad na základě oznámení záměru ze dne 19. 6. 2019 a vycházel z původních podkladů doložených k oznámení záměru s výjimkou týkající se stavby dešťové kanalizace, v souvislosti s níž byl do spisu doplněn hydrogeologický posudek z listopadu 2020, dodatek č. 1 k projektové dokumentaci a navazující souhlasné závazné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 15. 4. 2021. Žalovaný se ztotožnil s posouzením námitek žalobkyně stavebním úřadem, aniž by zaujal vlastní stanovisko k těmto námitkám v souvislosti se záměrem stavby „Společná kanalizace“ na pozemku parc. č. XB. Žalovaný mohl z odvolací námítky č. 1 zjistit, že stavebník dešťové kanalizace byl jednou z osob, které podaly žádost ze dne 12. 12. 2018 ve věci stavby „Společná kanalizace“ k odvádění vod splaškových, nikoliv dešťových, do vod povrchových. Tato skutečnost neobstojí jako zákonný důvod k legalizaci likvidace dešťových vod zasakováním na pozemku parc. č. XA s přihlédnutím k závaznému stanovisku Krajského úřadu Moravskoslezského kraj ze dne 26. 5. 2020 č. j. MSK 46366/2022, které si žalovaný vyžádal a ztotožnil se s ním, když ze stanoviska je zřejmé, že ve výsledku toleruje v případě samostatně povoleného rodinného domu na pozemku parc. č. XA likvidaci dešťových vod zasakováním a likvidaci splaškových vod odváděním kanalizací jako celek, ačkoli uvedené jsou součástí oznámení záměru ze dne 19. 6. 2019.
4. Žalovaný v rozhodnutí uzavřel, že § 129 odst. 5 stavebního zákona nevylučuje, že by v opakovaném stavebním řízení nemohlo dojít ke změně podkladů původně doložených k oznámení, pokud je to nezbytné pro opakované projednání stavby a ztotožnil se se stavebním úřadem, který v opakovaném stavebním řízení projednal změnu stavby dešťové kanalizace, která spočívala ve zvětšení objemu plastové akumulární nádrže ze 3 m³ na 12 m³ a ve změně rozměrů a hloubky vsakovací jámky ze 4 m na 12 m v porovnání se zrušeným územním souhlasem. Žalovaný a stavební úřad ignorovali důvod pro zrušení územního souhlasu.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. K námitce žalobkyně ohledně způsobu doručování žalovaný uvedl, že doložka výstupu autorizované konverze provedená automatizovaně nemusí obsahovat razítko ani podpis pracovníka České pošty. Toto je nahrazeno v souladu

s § 25 odst. 2 písm. j) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, zajišťovacím prvkem zajišťující integritu.

6. Dále žalovaný zdůraznil ke vzneseným námitkám, že za situace, kdy v důsledku rozsudku soudu dojde ke zrušení dříve vydaného územního rozhodnutí, je stavební úřad povinen vést opakované stavební řízení podle § 129 odst. 5 stavebního zákona, přičemž za žádost se v takovém případě považuje oznámení záměru stavebníky. Stavební úřad pro zjištění rozestavěnosti stavby provedl dne 26. 3. 2021 na místě stavby kontrolní prohlídku, při níž zjistil, že stavba je prováděna dle ověřené dokumentace, dokončena je vodovodní přípojka, odběrné elektrické zařízení a nedokončená zůstává pouze dešťová kanalizace. Žalovaný v té souvislosti zdůraznil, že podkladem původního územního souhlasu byl hydrogeologický posudek z března 2019, koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 12. 8. 2019 a souhlasné stanovisko téhož úřadu, odboru životního prostředí, k témuž záměru. V průběhu opakovaného stavebního řízení byl do spisu doplněn hydrogeologický posudek z listopadu roku 2020, který řešil otázku možnosti zasakování zachycených srážek komplexně v celé lokalitě, tedy i na předmětných pozemcích. Jelikož v uvedeném posudku došlo k upřesnění parametrů rozhodných pro řešení dešťové kanalizace, nebylo možné, aby dokumentace projednávané stavby dešťové kanalizace na tyto zněny nereagovala. Byla tedy navržena změna řešení likvidace dešťových vod, zpracován dodatek č. 1 k dokumentaci tak, aby likvidace dešťových vod odpovídala posudku. K navržené změně bylo vydáno příslušným vodoprávním úřadem dne 15. 4. 2021 souhlasné navazující závazné stanovisko podle § 104 odst. 9 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách. V následně zahájeném opakovaném stavebním řízení stavební úřad v oznámení o zahájení řízení popsal stavební objekty, které jsou předmětem řízení, tedy i upravené řešení dešťové kanalizace. S ohledem na odvolací námitky proti povolení stavby v opakovaném stavebním řízení si žalovaný vyžádal závazné stanovisko nadřízeného orgánu, který svým stanoviskem ze dne 26. 5. 2022 změnil závazné stanovisko ze dne 15. 4. 2021 tak, že doplnil výčet pozemků o pozemek parc. č. XB. Vodoprávní úřad však uzavřel, že realizací předmětného záměru nebudou ohroženy zájmy chráněné vodním zákonem a navržené utrácení srážkových vod nedojde ke zhoršení vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu vod.
7. Žalovaný dále uvedl, že stavební zákon nevylučuje projednat stavební záměr v opakovaném stavebním řízení, pokud jsou v jeho průběhu doplněny podklady. Nelze zaměňovat změny provedené v rozporu se zrušeným povolením stavby se změnami, které jsou v opakovaném řízení navrženy do budoucna. Aby bylo možno stavbu nově povolit, je nutné zajistit splnění předpokladů podle § 111 stavebního zákona.

Zjištění z obsahu správních spisů

8. Ze správních spisů soud zjistil, že k žádosti stavebníka vydal dne 30. 9. 2019 MUFO územní souhlas zn. MUFO 28602/2019, sp. zn. MUFO_S 4272/2019 pro záměr „vodovodní přípojka, odběrné elektrické zařízení a dešťová kanalizace“ na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X. Uvedený souhlas byl k žalobě žalobkyně zrušen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2020, č. j. 22 A 6/2020-30. Dne 26. 3. 2021 provedl stavební úřad na místě stavby kontrolní prohlídku, při níž zjistil, že stavba je prováděna dle ověřené dokumentace, dokončena je vodovodní přípojka, odběrné elektrické zařízení a nedokončená zůstává pouze dešťová kanalizace.

9. Následně bylo oznámeno stavebním úřadem zahájení opakovaného stavebního řízení. Součástí spisového materiálu je hydrogeologický posudek zpracovaný Ing. R. S. ze dne 19. 11. 2020.
10. Rozhodnutím ze dne 4. 1. 2022, sp. zn. MUFO_S 2693/2021, zn. MUFO 41281/2021 povolil stavební úřad v opakovaném řízení předmětnou stavbu. V odůvodnění se podrobně zabýval námitkami žalobkyně, které shledal nedůvodné. Proti tomuto rozhodnutí brojila žalobkyně odvoláním. V návaznosti na žalobkyní podané odvolání nechal žalovaný přezkoumat závazné stanovisko vydané vodoprávním úřadem ze dne 15. 4. 2021, přičemž odbor ŽPZ krajského úřadu vydal dne 26. 5. 2022 závazné stanovisko, kterým změnil závazné stanovisko ze dne 15. 4. 2021 tak, že doplnil výčet pozemků o pozemek parc. č. XB. Vodoprávní úřad však uzavřel, že realizací předmětného záměru nebudou ohroženy zájmy chráněné vodním zákonem a navržené utrácení srážkových vod nedejde ke zhoršení vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu vod. Následně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 22. 3. 2023, ke kterému se nedostavil žádný z účastníků, přičemž tito svou neúčast omluvili a souhlasili s jednáním v jejich nepřítomnosti.
12. Podáním došlým soudu dne 9. 10. 2023 žalobkyně kromě omluvy z nařízeného ústního jednání uvedla ještě další skutečnosti, které by bylo možno považovat za žalobní námítky; tyto však byly doplněny po lhůtě stanovené § 71 odst. 2 s. ř. s. a soud se tak jimi dále nezabýval.
13. Podle § 129 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku nebo stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené podle rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem, které bylo pravomocně zrušeno a stavba nebyla povolena v opakovaném stavebním řízení.
14. Podle § 129 odst. 5 stavebního zákona, u stavby podle odstavce 1 písm. e) vede stavební úřad opakované stavební řízení. Za žádost se pro tento účel považuje žádost nebo podání, k nimž bylo dle stavebního zákona vydáno následně zrušené rozhodnutí nebo opatření. V opakovaném stavebním řízení postupuje stavební úřad podle § 109 až 115; doplnění podkladů požaduje pouze v rozsahu nezbytném pro opakované projednání stavby. Lhůta pro vydání rozhodnutí začíná běžet dnem následujícím po nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí. Nebude-li v opakovaném stavebním řízení stavba povolena, stavební úřad bez předchozího řízení rozhodnutím nařídí odstranění stavby.
15. Z citovaných ustanovení vyplývá, že opakované stavební řízení se vede za situace, kdy stavba byla provedena či je prováděna podle (v souladu) s povolením či opatřením vyžadovaným podle stavebního zákona, avšak uvedené povolení či opatření bylo pravomocně zrušeno. Jak správně zdůraznil žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, účelem vedení opakovaného řízení

tak je náprava nezákonného stavu vyvolaného zrušením povolení či opatření, na jehož základě je provedena či prováděn stavba.

16. Podle předmětného ustanovení se výslovně v opakovaném řízení postupuje podle § 109 až § 115 stavebního zákona. To mj. znamená, že i v opakovaném stavebním řízení musí stavební úřad přezkoumat ve smyslu § 111 stavebního zákona podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, zejména pak, zda je projektová zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací, a dále zda je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu.
17. Z uvedeného vyplývá, že jestliže stavební úřad dospěl k závěru, že v části stavby týkající se vybudování dešťové kanalizace je nutné upravit tuto doposud nerealizovanou část stavby tak, aby byla v souladu s požadavky na výstavbu, mj. též s ohledem na námitky žalobkyně vznesené v průběhu řízení, byl jeho postup zcela v souladu se zákonem a jeho účelem.
18. V této souvislosti nemohou být ani důvodné námitky žalobkyně, které směřují do skutečnosti, že stavebník požádal mj. též o povolení stavby „společná kanalizace“. Předmět opakovaného stavebního povolení uvedená stavba není, otázka odvodu splaškových vod nikterak věcně v opakované stavebním řízení řešena v tomto ohledu nebyla a žádost stavebníka o odlišné stavební povolení je pro posouzení předmětného záměru irelevantní. Stavební úřad i žalovaný shromáždili pro účely svých rozhodnutí dostačené podklady, které správně a řádně vyhodnotili a vyvodili z nich správné závěry.
19. Nad rámec uvedeného krajský soud uvádí, že za situace, kdy byl podepsaným soudem zrušen původní územní souhlas, nebylo povinností správního orgánu rozhodnout usnesením o provedení společného územního a stavebního řízení, jak se mylně domnívá žalobkyně. Je totiž třeba vzít v potaz účinky oznámení záměru pro vydání územního souhlasu. Podle § 96 stavebního zákona totiž nemá účinky zahájení řízení a nevede se na podkladě takového oznámení správní řízení (viz § 96 odst. 4 stavebního zákona). Pokud tedy došlo rozsudkem podepsaného soudu ke zrušení společného souhlasu ze dne 30. 9. 2019 a k vrácení věci k dalšímu řízení, došlo tím procesně k vrácení do stavu před vydáním společného souhlasu, tedy do stavu, kdy správní řízení vedeno nebylo. Jestliže kontrolní prohlídkou stavebního úřadu bylo zjištěno, že předmětná stavba byla provedena v souladu s projektovou dokumentací, bylo zcela namístě vést opakované stavební řízení, jehož byla ostatně žalobkyně účastnicí a také v něm aktivně vznášela své námitky.

Závěr a náklady řízení

20. Jelikož krajský soud neshledal vznesené žalobní námitky důvodné, žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobkyni, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 11. října 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.